JĖZUS GRĮŽTA

RUGSĖJO 23/24

2025

Joshua Mhlakela

JĖZUS GRĮŽTA RUGSĖJO 23/24 2025

TIK JUODRAŠTINIS VERTIMAS

Pirmą kartą originalia anglų kalba išleista 2025 m. liepos 6 d. leidyklos Truth Limited

Nemokamą šio leidinio versiją galima atsisiųsti iš interneto archyvo.

Šio pranešimo turinys teoriškai yra toks pasaulį sukrečiantis ir universalus, kad reikalaujama, jog ši elektroninė brošiūra būtų laisvai verčiama į bet kurią kalbą ar dialektą be jokių autorių teisių apribojimų ir panašiai laisvai platinama bet kurioje šio pasaulio vietoje.

LEIDĖJO PASTABA

Jėzus Kristus grįžta pasiimti krikščionių bažnyčios rugsėjo 23 arba 24 d. pagal Grigaliaus kalendorių. Šios dvi datos atitinka Trimitų šventę Izraelyje, taip pat žydų religinių Naujųjų metų (Roš Hašana) pradžią 5786 metais. Bažnyčios kalba tai yra ilgai lauktas bažnyčios pagrobimas ir palyginamas su dvasinėmis santuokomis tarp Jėzaus ir bažnyčios, kaip jo mergelės "Nuotakos." Tai įvyks akimirksniu visose pasaulio laiko juostose ir, be abejonės, Tarptautinėje kosminėje stotyje esantys žmonės nebus atleisti. Tikimasi, kad milijonai žmonių dings be pėdsakų, palikdami suglamžytus drabužius ir panardindami likusį pasaulį į septynerių metų suspaudimo laikotarpį, kuris baigsis antruoju Jėzaus sugrįžimu. Šį kartą jis tai padarys atvirai 2032 m. rugsėjo 15 d., per žydų Permaldavimo dieną (Jom Kipurą), kad iš Jeruzalės valdytų visą Žemę kaip karalių Karalius ir viešpačių Viešpats.

Toks yra Joshua Mhlakelos iš Johanesburgo liudijimas, kurį jam užrašė buvęs krikščioniško laikraščio žurnalistas. Jis pagrįstas dviem "YouTube" tinklalaidėmis, kuriose dalyvauja brolis Joshua — "God's Voice Daily" ir "Centwinz," transliuotomis 2025 m. birželį. Nuo tada jo liudijimą sustiprino kita Pietų Afrikos gyventoja, sesuo Kristuje, kuri šiandien paliudijo, kad Jėzus jai padiktavo rašytinį pareiškimą, patvirtinantį, kad jis grįš per ateinančią Trimitų šventę. Maran Atha!

Mano vardas Joshua Mhlakela. Gyvenu Johanesburge, bet esu kilęs iš Keiptauno. Tikiu Jėzumi ir šiandien esu pasiruošęs pasakyti pasauliui tai, ką jis mane siuntė. Nesu apaštalas, pastorius ar vyskupas — tik paprastas atgimęs, krauju nuplautas Jėzaus tikintysis. Jau keletą metų vaikštau su Viešpačiu. Todėl galiu pasakyti, kad pažįstu jį asmeniškai. Norėčiau tiesiog visiems pasakyti, kad jau atėjo Paėmimas į dangų. Net jei nesate tam pasiruošę — jis jums pasiruošęs.

Prieš man gimstant 1982 m., mano tėvas susapnavo sapną, kuriame jam buvo liepta mane pavadinti Joshua. Tai buvo gerokai anksčiau, nei atsirado technologijos, leidžiančios nustatyti negimusio vaiko lytį. Tačiau dėl kai kurių gimdymo komplikacijų gydytojas perspėjo mano tėvus, kad išeisiu negyvas arba sužeistas. Kai galiausiai išėjau be jokių problemų, gydytojas paskelbė mane stebuklingu vaiku.

Tą pačią dieną, kai gimiau, mama gulėjo ant pilvo, o aš — ant pilvo, kai pajuto dvasinę jėgą, kuri ją pasmaugs. Kovodama su šia jėga, ji jau ruošėsi apsiversti, pamiršdama, kad guliu ant pilvo. Jei ji būtų apsivertusi, būčiau nukritusi ant grindų ir susižeidusi, galbūt mirtinai. Bet tada Dievas jai priminė apie mano buvimą, todėl ji tvirtai mane laikė, ir ta dvasia išnyko.

Kai man buvo maždaug ketveri ar penkeri metai, mane maždaug mėnesiui pagrobė kažkas, kas pažinojo mano šeimą. Stebuklingai vienas indas pranešė policijai, ir jie kartu su mano tėvais atvyko ir mane išgelbėjo. Išsaugojau prisiminimus apie tą laiką — tiesiog sėdėjau prieangyje nepažįstamoje vietoje ir visą dieną verkiau.

Kai buvau 16 ar 17 metų paauglys, kovojau su mintimis apie savižudybę. Taip norėjau atimti sau gyvybę, o priešas man suteikė galimybių tai padaryti. Pamenu vieną kartą, kai bandžiau atimti sau gyvybę, bet kai jau ruošiausi tai padaryti, Dievas mane sustabdė.

Taigi mirtis mane persekiojo nuo pat gimimo dienos. Yra posakis, kad visi mirs, bet pagal Bibliją yra žmonių grupė, kuri niekada nematys mirties. 1 Korintiečiams 15:51-52 Paulius sako, "Ne visi užmigsime." Kitaip tariant, ne visi mirsime, bet akimirksniu, akimirksniu, visi būsime pakeisti. Iš mirtingųjų būsime paversti nemirtingaisiais. Dievas duos mums naujus kūnus, per kuriuos niekada nemirsime. Taigi manau, kad mirties dvasia mane persekiojo, nes galbūt Šėtonas jau tada žinojo, kad mano būsimas pašaukimas gyvenime bus visiems pasakyti, kad ateityje bus žmonių grupė, kurią Dievas išsirinks nematyti mirties. Taigi mirtis yra mano priešas, o mirtis yra Dievo priešas.

Amoso 3:7 sakoma, "Viešpats nieko nedaro neapreiškęs savo plano savo tarnams pranašams." Nesu pranašas, bet esu Viešpaties tarnas. Ir šiandien Dievas apreiškia savo planą ir pasaulio žmonėms.

2000-aisiais tapau krikščioniu. Paauglystėje, kovodamas su mintimis apie savižudybę, savo gyvenimą atidaviau Jėzui. Man atrodo, kad man buvo 19 metų, kai atėjau pas Jėzų ir atidaviau Jam savo gyvenimą. Tais pačiais metais, kai buvau prisirišęs prie bažnyčios, kurioje lankiausi, lankydavome žmones jų namuose ir melsdavomės už juos. Vieną popietę, išeidamas iš šių namų į gatves, pastebėjau, kad šalia mūsų stovi angelas, aukštas kaip pastatas ar aukščiausias medis apylinkėse. Šis angelas nešėsi kardą ir vis dairėsi aplinkui, tarsi norėdamas mus saugoti. Tačiau mano draugai to nepastebėjo. Nieko jiems tada nesakiau, nes nežinojau, ką apie tai galvoti. Šiaip ar taip, tai buvo viena pirmųjų mano, kaip atgimusio krikščionio, dvasinio pasaulio patirčių. Kartais eidamas į bažnyčią ar iš jos, buvau taip pripildytas Dievo Šventosios Dvasios, kad jausdavausi taip, lyg Jėzus eitų šalia manęs, nors ir negalėjau jo matyti.

2003 m. toje pačioje bažnyčioje, kurią lankiau, tapau pastoriaus padėjėju. Vieną naktį sapne išvydau ateitį. Vieną tamsią naktį save pamačiau atvirame lauke. Pažvelgiau į žemę ir supratau, kad ji sudegė. Instinktyviai žinojau, kad sudegė ne tik žemė, kurioje buvau aš. Sudegė VISA ŽEMĖ! Ten, kur buvau, atmosfera buvo tokia bauginanti. Buvo taip baisu būti ten, kur buvau. Kopiau į kalną,

bandydamas surasti kitą žmogų, nes buvau visiškai vienas šioje vietoje tamsią ir bauginančią naktį. Kopiau į kalną, apsidairiau, bet nieko kito neradau. Pažvelgiau į žvaigždes ir pamačiau žvaigždes. Žiūrėdamas į žvaigždes, viduje žinojau, kad krikščionys buvo paimti į dangų prieš sunaikinimą, kurio pasekmes čia stebėjau. Tada pabudau. Pabudęs jaučiausi taip, lyg Dievas būtų paėmęs mane pamatyti ateitį, o paskui mane sugrąžinęs.

Po septynerių metų, 2010-aisiais, būdamas 28-erių, atsistatydinau iš pastoriaus padėjėjo pareigų, galvodamas: "Dieve, aš Tau tarnavau. Padariau viską, ką galėjau. Dabar galiu sutelkti dėmesį į savo gyvenimą?"

Kitais metais, vėl sapne, pamačiau save dangiškajame teisme. Stovėjau už teismo durų. Priešais mane, laukdamas, kol galėsiu įeiti, stovėjo vyras, tiesiogine prasme drebantis iš baimės. Atrodė, lyg jis žinotų, kad įžengęs į teismą, jam nepavyks. Bet kokiu atveju, jis galiausiai įėjo, ir aš nežinau, kas jam nutiko. Teismo procesas buvo toks greitas, kad truko vos kelias sekundes.

Laiške žydams 9:22 sakoma, "Žmogui skirta vieną kartą mirti, o po to — teismas." Taigi žinojau, kad šie žmonės, ateinantys į teismą teisti, jau buvo mirę žemėje, bet žinojau, kad nesu miręs. Tada atėjo mano eilė. Atsidūriau sėdintis viename iš bažnyčią primenančių teismo suolų ir pažvelgiau į kėdę, kurioje paprastai sėdi teisėjas. Ten buvo Dievas — jis buvo toks didžiulis toje kėdėje, kurioje sėdėjo. Jis buvo permatomas, todėl negalėjau įžiūrėti jo formos, bet vis tiek galėjau žinoti, kad tai buvo Dievas. Kairėje pusėje buvo Jėzus su natūralaus dydžio žmogaus kūnu, atrodydamas kaip mano advokatas. Dešinėje pusėje buvo Šėtonas, o jo rankoje buvo storas aplankas, kuriame buvo išsamiai aprašytos visos mano kada nors padarytos nuodėmės. Taigi priešas Šėtonas kaltino mane Dievo Tėvo ir Teisėjo akivaizdoje, bet tada Jėzus žengė į priekį. Kai jis žengė į priekį, tuoj pat buvau išteisintas dėl visų savo nuodėmių. Pietų Afrikoje, jei teismas tave nuteisia ir nuteisia kalėti, iš teismo salės nusileidžiu laiptais į areštinę, o tada pervežu į kalėjimą. Taip buvo ir šiame Dangiškajame teisme. Jei nepavyksta, nusileidžiu tais laiptais į pragarą, bet jei pavyksta, pakeliui į dangų. Po išteisinimo pakilau į dangų. Kai ten atvykau, buvo diena, ir mačiau sėdinčius žmones. Sprendžiant iš jų drabužių, tai buvo moksleiviai ir kaliniai. Bet jie buvo Danguje — jiems pavyko!!!

Tada priešais mane pasirodė Jėzus, apsirengęs baltais drabužiais. Ką tik buvau jį palikęs teisme, bet vėl radau jį ten, Danguje. Tai buvo pirmas kartas, kai iš arti mačiau Jėzų regėjime ar sapne. Jis atrodė kaip Artimųjų Rytų gyventojas. Jo tamsiai rudi plaukai siekė kaklo. Jis buvo gražus su tvarkingai kirpta barzda. Vienintelis dalykas, kuris patraukė mano dėmesį, buvo jo akys. Buvau apstulbęs. Tiesiog žiūrėjau į jį. Negalėjau atitraukti akių nuo jo akių. Buvau — nežinau, ar tai tinkamas žodis, nes anglų kalba nėra mano gimtoji kalba — užhipnotizuotas. Mane taip sužavėjo suvokimas, kad mano mylimas Kūrėjas stovi tiesiai priešais mane! Jis pažvelgė į mane ir, nieko nesakydamas, mintyse davė įsakymus. Tada pradėjo rodytis vežimai ir išsirikiavo priešais mane, tiek daug, kad negalėjau jų suskaičiuoti. Niekas jų nevairavo. Viduje jie vežė gerai nupoliruotus medžio luitus, iš kurių tik keli buvo su asmenvardžiais. Jėzus man pasakė — vėl mintyse, bet aš girdėjau tai garsiai ir aiškiai, "Tu išgelbėjai nedaugelį žmonių."

Tada jis pažvelgė į tuos daugybę blokų be pavadinimų ir pridūrė: "Visus šiuos medžio blokus turite užpildyti sielomis." Ir tada aš pabudau. Kai pabudau, mintyse pagalvojau, kad galbūt Dievas nori, jog būčiau sielų gelbėtojas ir atidaryčiau bažnyčią. Vėlgi, kaip ir per pirmąjį sapną, jaučiau, kad grįžtu iš dangaus. Ir aš jaučiau jo buvimą aplink save.

Taigi po penkerių metų, 2016-aisiais, įkūriau namų bažnyčią. Kviečiau žmones, jie atėjo, ir aš už juos melsdavausi. Tai tęsėsi apie mėnesį, bet kiekvieną kartą, kai eidavau ten pasidalyti Dievo žodžiu ir su jais melstis, širdyje neturėdavau ramybės, nesijaučiau gerai. Galiausiai pasakiau bendruomenei, kad išeinu. Jiems nebereikėjo ateiti melstis į namų bažnyčią. Tada išėjau į lauką, pasiruošęs išeiti, kai kieme pas mane priėjo sena moteris. Ji paprašė manęs už ją pasimelsti, todėl

uždėjau rankas jai ant galvos, ji užmerkė akis, aš taip pat užmerkiau akis ir pasimeldžiau už ją. Tai darydamas, pajutau elektros šoką per ranką. Melsdamasis atmerkiau akis ir pamačiau šią seną moterį, o šalia jos — dabar aš nemiegu, tai ne sapnas, aš esu atvirame lauke — Jėzus pasirodė tiesiai priešais mane, stovėjo šalia jos ir žiūrėjo į mane. Tačiau dabar jis nevilkėjo balto apsiausto. Jis vilkėjo didingą, melsvos ar tamsiai mėlynos spalvos apsiaustą, siekiantį iki kojų. Jis atrodė toks stiprus su savo plačiais pečiais ir galinga krūtine. Kai pažvelgiau į jo krūtinę, tarsi matyčiau ten galaktikas, panašias į kosmoso galaktikas. Ir man kilo mintis: štai jis laiko visatą kartu! Ir kol žiūrėjau į jį akis į akį, jis nusišypsojo ir dingo. Susidarė įspūdis, kad jo šypsena norėjo pasakyti: "Puikiai padirbėta!" — už šios bažnyčios uždarymą. Nes toks nebuvo jo planas man; Neturėjau atidaryti bažnyčios. Kai baigiau melstis, senutė atmerkė akis ir tarė: "Ar žinojai, kad kai meldeisi už mane, jaučiausi taip, lyg nuo pečių nusimestų našta, o po to jaučiuosi labai lengva?" Žinojau, kad tai dėl Jėzaus buvimo.

Kitame sapne ar regėjime, 2016 m., mačiau Jėzų danguje, vilkintį tuo pačiu didingu apsiaustu ir stovintį prie pastato, kuris su kolonomis puoštu fasadu priminė Jungtinių Valstijų Aukščiausiojo Teismo pastatą. Ten jis man konkrečiai pasakė: "Tu neturi atidaryti bažnyčios." Aš tiesiog turėjau paskelbti jį netrukus ateisiančiu Pasaulio Karaliumi.

2017 m. sapne buvau paimtas į dangų, kur sosto menėje pamačiau Jėzų, sėdintį soste, rankas atremtą į porankius. Ant grindų mačiau aplink jo sostą tvyrantį rūką ir girdėjau garsą, tarsi pasauliui artėtų karas. Tokį įspūdį susidariau. Kažkas labai, labai, labai rimto artėjo prie pasaulio. Pažvelgiau į Jėzų. Vėlgi, neatvėręs burnos, bet mintyse girdėjau jį labai garsiai ir aiškiai man sakant: "Aš greitai ateinu!" Kai jis ištarė šiuos žodžius, pradėjo atsistoti, laikydamasis už porankių. Tačiau prieš jam spėjant visiškai atsistoti, iš jo atėjo jėga ir per kelias sekundes mane nekenksmingai nubloškė atgal iš Dangaus. Nusileidau ant savo lovos. Vos nusileidęs ant savo lovos, pabudau ir sušukau, taip stipriai jausdamas jo buvimą manyje. Mano žmona miegojo šalia manęs. Ji manęs paklausė: "Kas negerai?" Iki šiol nežinau, kodėl jai tai pasakiau, bet iš mano lūpų išsprūdo toks atsakymas, "Aš mačiau vyrą danguje."

Anksčiau galvodavau, kad užaugsiu, tapsiu senu krikščioniu ir galbūt mirsiu sulaukęs devyniasdešimties. Tačiau visa tai pasikeitė 2018 m. Tais metais, vėl sapne, nemačiau Dievo, bet girdėjau jo labai garsų balsą. Tie, kurie tai girdi, prašau atkreipti dėmesį į tai, ką pasakysiu toliau. Įsidėmėkite žodžius, kuriuos tuoj pasakysiu, nes nė vienas iš šių žodžių nenukris ant žemės. Nė vienas iš šių žodžių nebus tuščias, nes jie ateina iš paties Dievo. Kitaip tariant, jie išsipildys. Šiame sapne jis pasakė: "2026 m. pasaulio futbolo čempionato nebus, nes gyvenimas žemėje nebebus įprastas tiems, kurie liks." Tada pabudau. Nesu futbolo gerbėjas, todėl pabudęs nežinojau, kada įvyko paskutinis pasaulio čempionatas, nei kada bus kitas. Vėliau patikrinau ir sužinojau, kad 2026 m. vyrų futbolo pasaulio čempionato rungtynės daugiausia vyks Jungtinėse Valstijose.

Vėliau, 2018-aisiais, vieną ankstyvą rytą pabudau, įjungiau šviesą ir pradėjau skaityti Bibliją. Jėzus pasirodė priešais mane baltu apsiaustu. Tai nebuvo sapnas, nes buvau pabudęs. Žiūrėjau į jį akis į akį, kai, neatvėręs burnos, jis mintyse ištarė šiuos žodžius: "Nuo tada, kai Izraelis tapo tauta 1948 m., iki Išėjimo bus praėję 77 metai." Jis nevartojo žodžio "Paėmimas," bet žinojau, kad jis apie tai kalba. Jis pridūrė: "2025 m., rugsėjo 23 ir 24 d., aš ateisiu pasiimti savo bažnyčios. Šiomis dviem dienomis niekas nežinos dienos ar valandos, kada ateisiu. Po to žemėje bus septynerių metų suspaudimas tiems, kurie liks. 2032 m., rugsėjo 15 d., aš grįšiu į Žemę kaip Karalius."

Ištaręs šiuos žodžius, jis dingo, o aš buvau apstulbęs. Tada daug nežinojau apie Paėmimą, Antrąjį atėjimą ir Suspaudimą. Kai buvau jaunas ir pradėjau krikščioniškai mąstyti, vienas pastorius man pasakė, kad ateityje bus sunkumų, kuriuos krikščionys patirs. Tai buvo viskas, ką žinojau. Nežinojau, kad yra išsigelbėjimo kelias per Paėmimą. Galbūt buvau apie tai girdėjęs čia ir ten, bet iš tikrųjų daug nežinojau.

Žinau, kad tai labai prieštaringos temos, bet vieną dieną Dievas man liepė perskaityti Izaijo 55 skyrių, kur jis sako: "Nė vienas mano žodis nepaliks manęs ir nesugrįš pas mane tuščias." Ir tada jis pasakė, kad pradės mane mokyti. Jis pradės mąstyti per mano mintis. Aš nesu Dievas, bet jis įdės į mano mintis mintis, kad galėčiau geriau suprasti šiuos dalykus. Jis nukreipė mane į 2 Karalių 2:1-11 apie ankstesnį Paėmimą — Elijo. Kai Elijas ir Eliziejus buvo kartu, pas juos atėjo pranašai ir paklausė Eliziejaus, "Ar žinote, kad šiandien jūsų šeimininkas bus paimtas iš jūsų?" Eliziejus jiems atsakė, "Taip, žinau." Ir kiti pranašai iš kitur padarė tą patį. Jie uždavė jam tą patį klausimą, ir jis taip pat atsakydavo, "Taip, žinau." Galiausiai Elijas tarė Eliziejui, "Prieš man esant paimtam nuo tavęs, pasakyk man, ką nori, kad tau padaryčiau." Taigi supratau, kad Elijo pagriebimo diena jiems nebuvo paslaptis. Iš tikrųjų Dievas ją apreiškė pranašams, Eliziejui ir Elijui. Taigi Dievas man parodė, kad tą patį padarys ir per šį artėjantį pagriebimą.

Taigi pradėjau rimtai studijuoti šią temą. Tada sužinojau, kad Dievas įsteigė septynias šventes, o Jėzus savo gyvenimu, mirtimi ir prisikėlimu jau įvykdė keturias iš jų — Paschą, Neraugintos duonos šventę, Pirmuosius vaisius ir Sekmines. Liko tik trys — Trimitų šventė, Permaldavimo diena ir Palapinių šventė.

Kunigų knygos 23 skyriuje rašoma, kad Trimitų šventė buvo įsteigta kaip vienos dienos įvykis. Ji prasidėjo vizualiai pamačius jaunatį. Tačiau dėl netikrumo dėl to mažyčio jaunaties pusmėnulio fizinio stebėjimo, vienos dienos trukmė vėliau buvo pratęsta iki dviejų dienų. Galiausiai ši situacija sukūrė hebrajišką posakį "niekas nežino dienos ir valandos," kaip nuorodą į šią Trimitų šventę.

Kaip minėta anksčiau, Jėzus vartojo žodį Išėjimas, bet kalbėjo apie Paėmimą į dangų. Septyniasdešimt septyneri metai nuo Izraelio įkūrimo 1948 m. atveda mus prie šių metų, 2025-ųjų.

O 2025 m. rugsėjo 23 ir 24 d. bus dvi Trimitų šventės dienos. Taigi tai bus siauras laiko tarpas, kai įvyks Bažnyčios Paėmimas į dangų. Po septynerių metų, 2032 m., rugsėjo 15 d. bus Permaldavimo diena, kai Jėzus sugrįš į Žemę kaip Karalius.

Tad kodėl jis man papasakojo apie Pasaulio taurę? 1 Tesalonikiečiams 5:5 sakoma, kad ateis laikas, kai žmonės garsiai šlovins taikos ir saugumo atėjimą visame pasaulyje. Bent jau taip pasauliui po Paėmimo pažadės charizmatiškasis Antikristas. Galbūt iš tiesų bus taika, bet nežinau, kiek ilgai ji truks. Tačiau iki 2026 m. birželio mėn. pasaulis bus tokioje baisioje netvarkoje, bus tiek daug chaoso ir sunaikinimo, kad FIFA negalės surengti pasaulio futbolo čempionato rungtynių JAV, Kanadoje ir Meksikoje.

Mato 24:36 Jėzus pasakė, kad niekas nežino Paėmimo dienos ar valandos. Tačiau jei paieškosite internete "Google," rasite svetainių, kuriose paaiškinama, kad ši frazė iš tikrųjų yra hebrajų kalbos idioma, reiškianti Trimitų šventę. Trimitų šventė iš pradžių buvo vienos dienos šventė, prasidėjusi fiziškai pamatius "jaunąjį mėnulį." Dėl vizualinio stebėjimo neapibrėžtumo vienos dienos šventė išsitęsė iki dviejų dienų. Todėl galima sakyti, kad niekas nežinojo jaunaties dienos ar valandos — taigi ir Trimitų šventės — ir galiausiai Paėmimo dienos.

Tačiau čia taip pat atsispindi tradiciniai žydų vestuvių papročiai. Tik tada, kai jaunikio tėvas nusprendžia vestuvių datą, jis liepia sūnui "Eik ir parsivesk savo nuotaką." Taigi niekas nežino vestuvių dienos ar valandos, net sūnus, o tik tėvas. Bažnyčia yra Jėzaus nuotaka, todėl Paėmimas bus kaip vestuvės tarp Jėzaus ir Bažnyčios. Žemėje tai įvyks dieną, kurios niekas Žemėje nežino, net Sūnus Žemėje, o tik Tėvas.

Ir jei atsiversime 1 Korintiečiams 15:51-52, Paulius sutinka su Jėzumi, paminėdamas "paskutinį trimitą." Daugelis žmonių, skaitydami apie "paskutinį trimitą," bėga prie Apreiškimo knygos ir

sako, kad paskutinis trimitas yra septintasis septintojo angelo trimitas per Suspaudimą. Tai neteisinga. Trimitų šventės metu šofaras pučiamas 99 kartus, po to — 100-asis, ir tas paskutinis yra "paskutinis trimitas."

1 Tesalonikiečiams 5:1 sakoma: "O dabar, broliai ir seserys, apie laikus ir datas — mums nereikia jums rašyti." Pauliui nereikėjo rašyti tesalonikiečiams apie "Viešpaties dienos" laikus ir datas. Taip buvo todėl, kad Viešpaties diena bus nuo jų paslėpta ateinančius 2000 metų, bet bus apreikšta Paskutiniųjų Laikų Bažnyčiai. O 4 eilutėje Paulius sako, kad ta diena nebus netikėta tiems, kurie yra šviesoje, bet kaip vagis ji nustebins tuos, kurie yra tamsoje.

Laiškas Hebrajams 10:25 ragina mus neapleisti susibūrimo, bet daryti tai dar labiau, matant artėjančią tą dieną. Ir aš jums sakau, kad tai ne kokia nors atsitiktinė diena, o fiksuotas laiko langas, kurį galima pamatyti artėjant.

Apaštalų darbų 1:6-7 Jėzaus mokiniai po prisikėlimo paklausė jo, "Ar šiuo metu būsi Izraelio karaliumi?" Bet jis jiems atsakė, "Ne jums žinoti laikus ir metą, kuriuos Tėvas nustatė savo valdžia. Bet jūs būsite mano liudytojai Judėjoje, Samarijoje ir iki pat žemės pakraščių." Kitaip tariant, laikas, kada Jėzus sugrįš ir bus Izraelio karaliumi, neturėtų būti jų rūpestis. Juk tai turėjo įvykti po 2000 metų.

Tai panašu į tai, lyg Danieliui būtų liepta nutilti savo žodžius ir užantspauduoti savo knygą iki pasaulio pabaigos. Taigi, pabaigos metu bažnyčiai bus įteiktas apreiškimas, paties pasaulio pabaigos meto apreiškimas.

Taigi rašau, kad įspėčiau Pietų Afriką ir pasaulį, jog Jėzus grįžta. Jei jūsų gyvenime nėra Jėzaus arba jei dar neatidavėte savo gyvenimo Jėzui, atminkite, kad laikas artėja. Laikas, kurį Dievas nustatė žmonėms jį priimti, malonės laikotarpis, kurį Dievas davė bažnyčiai pasiekti pasaulį, kad visi galėtų priimti Jėzų ir būti išgelbėti, artėja prie pabaigos.

Paėmimas įvyks. Milijonai krikščionių visame pasaulyje, įskaitant Pietų Afriką, akimirksniu išnyks. Po krikščionių pašalinimo iš pasaulio, pasaulį ištiks Dievo teismas.

Pasaulis ruošiasi 2026 m. pasaulio futbolo čempionatui. Tačiau po 2025 m. pagrobimo pasaulyje bus toks chaosas, griovimas ir niokojimai, kad iki 2026 m. birželio mėn. nebebus žaidžiamos nė vienos pasaulio čempionato rungtynės. Pasaulis būtų neatpažįstama vieta.

Tad dar kartą noriu jūsų visų maldauti ir prašyti — nemanykite, kad turite daug laiko. Jūs neturite daug laiko. Atminkite, kad nebuvau pašauktas atidaryti bažnyčių. Kadaise maniau, kad tai Dievas man ir numatė. Bet nuo tada supratau, kad mano pašaukimas yra skelbti pasauliui, jog svarbiausia, kad Jėzus yra gyvas ir greitai sugrįš. Taigi, pasauli, būk pasiruošęs. Palikite visas savo nuodėmes ir ateikite pas Kristų, kur rasite išgelbėjimą. Atėjo pabaigos metas. Negaliu sakyti, kad esu vienintelis pašaukimas, bet esu vienas iš paskutiniųjų Dievo pašaukimų. Todėl kreipiuosi į visus — paprastus piliečius, verslininkus, įžymybes, vyriausybių ministrus, visų žemynų ir viso pasaulio šalių prezidentus — atiduokite savo gyvenimą Jėzui dabar, nes artėja Paėmimo metas.

2019 m. televizijos laidoje mačiau Tomą Horną kalbantį apie savo knygą "The Wormwood Prophecy." Jo jau nebėra tarp mūsų, bet laidoje jis teigė gavęs informacijos iš NASA darbuotojo, kad 2029 m., penktadienį, 13 d., į Žemę atsitrenks asteroidas. Hornas sakė, kad jam teko atsisėsti iš šoko, kai suprato, kad asteroidas gali būti deganti žvaigždė, paminėta Apreiškimo 8 skyriuje. Jei ši data žymi septynerių metų trukmės Suspaudimo laikotarpio vidurį, tai skaičiuojant atgal 3 su puse metų, gauname 2025 m. Manau, kad jis buvo teisus dėl savo bendros ateities laiko juostos, kuri iš esmės sutampa su manąja.

Paskutinę svarbią viziją gavau 2018 m. Žinoma, tai ne pirmas kartas, kai apie tai kalbu nuo to laiko. Pavyzdžiui, kalbėjau tarptautinėje tinklalaidėje "God's Voice Daily." Taip pat turiu savo YouTube kanalą, kuriame bandau skleisti šią žinią. Kanalo pavadinimo čia neatskleisiu, nes nesu čia tam, kad save reklamuočiau.

Jėzus mirė, buvo palaidotas, prisikėlė ir įžengė į dangų 32 m. po Kr. Yra Biblijos tyrinėtojų, kurie tiki, kad jis bus išvykęs 2000 metų, o tada sugrįš. Jei prie 32 m. po Kr. pridėsite 2000 metų, gausite 2032-uosius, Kristaus sugrįžimo metus. Tačiau prieš tai bus septyneri Suspaudimo metai, taigi, jei iš 2032-ųjų atimsite septynis, gausite šiuos metus — 2025-uosius!

Be abejo, daugelis žmonių man pasakys, kad daugelis kitų jau yra nustatę tokias datas. Visos jos baigėsi niekais, bet su šia data taip nebus. Esu MILIJARDU PROCENTŲ tikras, kad Bažnyčios Paėmimas įvyks šių metų rugsėjo 23 arba 24 d. Prašau pasaulio tam pasiruošti. Būtinai atiduokite savo gyvenimą Jėzui. Jis yra kelias, tiesa ir gyvenimas. Jis yra Dievas.